

CHÚA NHẬT TUẦN II MÙA VỌNG NĂM A



- ⇒ Chúa ngời phán: Hỡi dân Ta, hãy an tâm, hãy an tâm! Hãy nói với Giêrusalem, và kêu gọi rằng: Thời nô lệ đã chấm dứt, tội lỗi đã được ân xá, Chúa đã ban ơn nhiều gấp hai lần tội lỗi. Và có tiếng kêu trong hoang địa rằng:
- “Hãy dọn đường Chúa, hãy sửa đường Chúa chúng ta trong hoang địa cho ngay thẳng. Hãy lấp mọi hố sâu và hãy bạt mọi núi đồi; con đường cong queo hãy làm cho ngay thẳng, con đường gồ ghề hãy san cho bằng. Và vinh hiển Chúa sẽ xuất hiện, mọi người sẽ được thấy vinh quang Thiên Chúa, vì Ngài đã phán. Hỡi ngời là kẻ đưa tin mừng cho Si-on, hãy trèo lên núi cao. Hỡi ngời là kẻ đưa tin mừng cho Giê-ru-sa-lem, hãy mạnh dạn cất tiếng. Hãy cất tiếng cao, đừng sợ! Hãy nói cho các dân thành thuộc chi họ Giu-đa rằng: Đây Thiên Chúa các ngời, đây Chúa là Thiên Chúa các ngời sẽ đến trong quyền lực; cánh tay Người sẽ thống trị. Người mang theo những phần thưởng chiến thắng và đưa đi trước những chiến lợi phẩm. Người chặn dất đoàn chiên Người như mục tử. Người ẵm chiên con trên cánh tay, ôm ấp chúng vào lòng, và nhẹ tay dẫn dắt những chiên mẹ. (Is 40:1-5. 9-11)**
- ⇒ Anh em thân mến, có một điều anh em không thể không biết là một ngày đôi với Chúa như ngàn năm, và ngàn năm như một ngày. ***Không phải Chúa***

chậm trễ thi hành lời hứa của Người, như có vài người làm tường, nhưng vì anh em, Người hành động nhân nại, Người không muốn ai phải hư mất, nhưng muốn mọi người ăn năn sám hối. Ngày của Chúa sẽ đến như kẻ trộm. Trong ngày đó, các tầng trời qua đi trong những tiếng rung chuyển mạnh, ngũ hành đều cháy tiêu tan, trái đất cùng mọi công trình kiến tạo đều bị thiêu huỷ.

Vì mọi vật ấy tiêu tan đi, nên anh em càng phải sống thánh thiện và đạo đức biết bao, khi anh em mong chờ và thôi thúc ngày Chúa đến, ngày mà các tầng trời bốc cháy tiêu tan, và ngũ hành bị thiêu rụi. Nhưng theo lời Người hứa, chúng ta mong đợi trời mới đất mới, trong đó công lý sẽ ngự trị. (2Pr 3:8-14)

⇒ Khởi đầu Phúc Âm của Đức Giê-su Ki-tô Con Thiên Chúa. Như có lời Tiên tri I-sai-a chép rằng: **Đây Ta sai Thiên Thần của Ta đến trước mặt ngươi để dọn đường cho ngươi. Có tiếng kêu trong hoang địa rằng: “Hãy dọn đường Chúa, hãy sửa đường Chúa cho ngay thẳng”.**

Gio-an Tẩy Giả xuất hiện trong hoang địa, rao giảng phép rửa sám hối cầu ơn tha tội. Dân cả miền Giu-đê-a và Giê-ru-sa-lem tuôn đến với người, thú tội và chịu phép rửa trong sông Gio-đan. Lúc đó Gio-an mặc áo lông lạc đà, thắt lưng bằng dây da thú, ăn châu chấu và uống mật ong rừng. Người rao giảng rằng: “Đáng đến sau tôi, quyền năng hơn tôi, tôi không đáng cúi xuống cởi dây giày Người. Phần tôi, tôi lấy nước mà rửa các ngươi, còn Ngài, Ngài sẽ rửa các ngươi trong Chúa Thánh Thần”. (Mc 1:1-8)



+> “... Có tiếng kêu trong hoang địa rằng: “Hãy dọn đường Chúa, hãy sửa đường Chúa chúng ta trong hoang địa cho ngay thẳng. Hãy lấp mọi hố sâu và hãy bạt mọi núi đồi; con đường cong queo hãy làm cho ngay thẳng, con đường gồ ghề hãy san cho bằng. Và vinh hiển Chúa sẽ xuất hiện, mọi người sẽ được thấy vinh quang Thiên Chúa...” – “... *Không phải Chúa chậm trễ thi hành lời hứa của Người, như có vài người lầm tưởng, nhưng vì anh em, Người hành động nhẫn nại, Người không muốn ai phải hư mất, nhưng muốn mọi người ăn năn sám hối...*” - “... Đây Ta sai Thiên Thần của Ta đến trước mặt ngươi để dọn đường cho ngươi. Có tiếng kêu trong hoang địa rằng: “Hãy dọn đường Chúa, hãy sửa đường Chúa cho ngay thẳng”...

= “Hãy dọn đường Chúa, hãy sửa đường Chúa chúng ta trong hoang địa cho ngay thẳng. Hãy lấp mọi hố sâu và hãy bạt mọi núi đồi; con đường cong queo hãy làm cho ngay thẳng, con đường gồ ghề hãy san cho bằng. Và vinh hiển Chúa sẽ xuất hiện, mọi người sẽ được thấy **vinh quang Thiên Chúa...**”

→ “... **vinh quang Thiên Chúa...**” được tỏ hiện như thế nào? Phải chăng câu hát của các thiên sứ đêm Con-Thiên-Chúa-xuống-thế-làm-người:

VINH DANH THIÊN CHÚA TRÊN TRỜI,
BÌNH AN DƯỚI THẾ CHO NGƯỜI THIỆN TÂM

là câu trả lời thích đáng và chân thật nhất “*cho loài người dưới thế Chúa thương?*”, diễn nôm theo ngôn ngữ xứng hợp với mong ước của loài người từ muôn thủa: CHUNG SỐNG HÒA BÌNH.

= CHIẾN TRANH & HÒA BÌNH là một đề tài xưa, rất xa xưa, kể từ khi loài người hiện diện trên mặt đất này === sách sáng thế cho chúng ta thấy lúc khởi đầu, vốn vẹn chỉ có bốn (4) người = Adam - Eva - Cain và Abel, thế mà đã có "chiến tranh = giết nhau" giữa hai (2) anh em ruột thịt! và sự việc “chiến tranh = giết nhau” xảy ra đều đều từ ngàn xưa cho đến bây giờ...

[Trong cuộc gặp/nói chuyện với hai người Témoins de Yahvé (một bà trạc tuổi 50-60 và một cô trẻ khoảng 18 tuổi) tại Pháp, vài ngày sau khi tôi vừa từ Tân Đảo đến Paris - Pháp, "bà già" hỏi tôi:

- anh nghĩ làm sao? - câu nguyện cho được HÒA BÌNH THẾ GIỚI? -

= chiến tranh là do con người tạo ra

= đánh chém, giết chóc, tàn phá giữa người với người, chứ đâu phải từ Thiên Chúa mà cầu nguyện, xin Ngài cho khỏi chiến tranh?

-????!!! (ACE sẽ trả lời làm sao?)

= Riêng tôi, tôi nghĩ rằng, bao lâu mà con người - nhất là những kẻ cứ cho là lãnh đạo, là chủ chẵn... - cứ khư khư trong tâm trí ý tưởng:

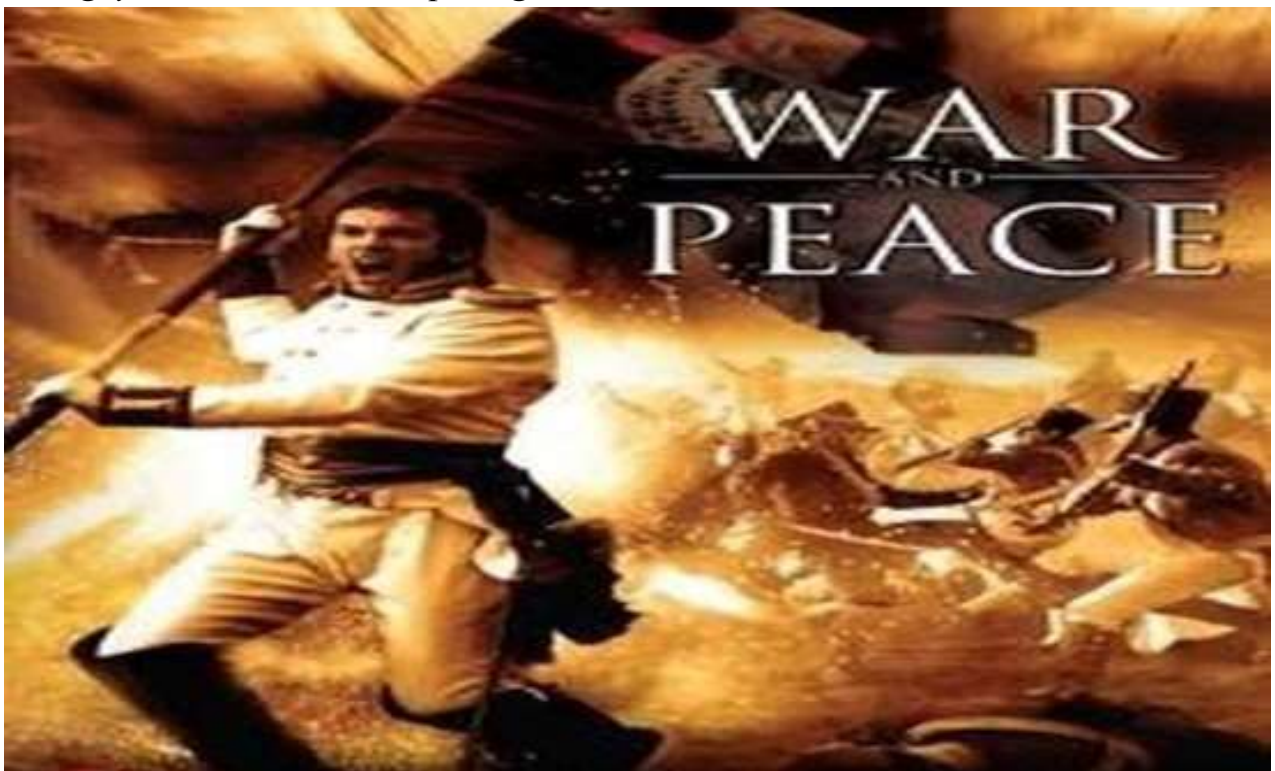
"MUỐN CÓ HÒA BÌNH THÌ PHẢI CHUẨN BỊ CHIẾN TRANH"

(nghĩa là tranh đua làm vũ khí tàn phá giết chóc 'ngon hơn!' buôn bán vũ khí giá cao ngất trời xanh, nếu 'ế' quá - nghĩa là mọi dân nước xem ra yên ổn, vui sống bình an - thì... những nhà chế tạo vũ khí tìm mọi phương cách kích bác người này, châm chọt nước kia để 'nhu cầu' mua vũ khí tới tận cùng tăng cao, vv...)

+ thì làm sao mà hết chiến tranh được?

+ làm sao mà TÌNH NGƯỜI tươi nở đem lại an vui hạnh phúc cho nhau được?

= Thay vì tốn kém chế tạo vũ khí, sao không dùng tài khoản "kéch xù đó" để đem lại công lý và hòa bình, tạo nếp sống AN VUI HẠNH PHÚC nhỉ?]



=== Thiết nghĩ câu “Hãy an ủi, hãy ủi an dân Ta,” Thiên Chúa phán. (Is. 40:1) biểu hiện cách rõ ràng sự mong muốn của Đấng Tạo Hóa nhân từ đối với loài người tạo vật chúng ta vậy. Chắc hẳn anh chị em chúng ta đã quá nhiều lần cảm nhận được, trong cuộc sống, những tâm tư tình cảm sau mỗi lần:

* “tỏ ra hay thể hiện” những cử chỉ hoặc lời nói ủi an, khích lệ, hay cổ vũ một người thân đang gặp chuyện buồn phiền, lo âu, đau khổ...

* “đón nhận” sự vỗ về, an ủi, cảm thông... của người thân mỗi lúc mình gặp đau buồn, chán nản, hay thất vọng...

→ Quả thật, mối giao hảo giữa anh chị em chúng ta với nhau, qua những câu hỏi thăm, những lời nói ngắn gọn, hoặc những cử chỉ... đượm tình thân thiện, chăm sóc cho nhau, để ý đến nhau, v.v. sẽ được tăng trưởng ngày càng êm dịu, hài hòa, an vui hạnh phúc – tâm hồn AN BÌNH hơn. TÌNH NGƯỜI CAO ĐẸP LÀM SAO!

== Mùa Vọng là mùa mong đợi và chuẩn bị đón Vị EMMANUEL = Thiên-Chúa-đến-ở-với-loài-người. Chúng ta thừa biết, mặc dù loài người bất tuân Đấng Tạo Hóa (hình ảnh tượng trưng là ăn trái cấm do “con rắn-satan” dụ dỗ và lôi kéo loài người sa ngã) Đấng Tạo Hóa vẫn một mực yêu thương loài người, và hứa sẽ có “giòng dõi NGƯỜI NỮ đạp đầu con rắn” (chúng ta đã suy niệm trong ngày lễ Đức Maria Vô Nhiễm Nguyên Tội - 8/12).

Như vậy:

- sự giao hảo yêu thương giữa Đấng Tạo Hóa và tạo vật của Người KHÔNG THAY ĐỔI;

- Đấng Tạo Hóa luôn nhắc nhở và kêu mời tất cả các tạo vật của Người BẢO TỒN và HOÀN THIỆN mối giao hảo giữa tạo vật và tạo vật vốn “rất tốt lành” trước khi bị con rắn-satan lôi kéo,

- Mối tương giao “rất tốt lành” đó được biểu hiện cách thiết thực qua câu **“Hãy an ủi, hãy ủi an dân Ta.”** (Is. 40:1)

== Xin đơn cử hai (2) trường hợp [*trong muôn vàn trường hợp từ những Anh Hùng mà “tay trái không biết việc tay phải làm” đã, đang, và sẽ dẫn thân trọn vẹn cho “Danh Cha cả sáng, Nước Cha trị đến, Ý Cha thể hiện dưới đất cũng như trên trời” thật đáng tâm phục khẩu phục và chỉ biết xin Cha trên trời là Đấng BIẾT hết mọi sự, thưởng công xứng đáng cho quý Vị*], diễn giải cụ thể “thế nào là an ủi, ủi an?”

1. Đức thánh giáo hoàng Jean-Paul II bị ám sát ngày 13/5/1981 do Mehmet Ali Agca, một thanh niên 23 tuổi. Vị giáo hoàng thoát nạn cách nhiệm lạ, chàng thanh niên bị bắt và ngồi tù chung thân. Sau khi được chữa lành, vị giáo hoàng đến nhà tù, ôm vai tên sát nhân, tay vỗ nhẹ vào vai hắn, và tha thứ với lời an ủi đượm tình yêu thương...



2. “Frère” linh mục Piô Đông và tôi quen biết nhau thật thân tình. Frère lớn tuổi hơn tôi nên tôi thường gọi “Frère ANH Piô”! = hai năm Nhà Tập + 3 năm Kinh Viện thật thân tình Anh Em. Sau đó ở gần nhau, liên lạc khá thường xuyên ở Hồ Nai & ĐTV Mossard, và ĐTV Mossard & Đức Minh...

Xin kể lại giây phút cuối đời của ANH Piô: ANH bị đột quy, bất tỉnh miên man và nằm tại UC Irvine. Tôi đến thăm thì Frère (lúc bấy giờ là linh mục) đang bất tỉnh. Chỉ được 2 người vào gần giường bệnh (Tôi và Patrick Hùng). Tôi cầm tay ANH Piô, nói: “Piô ơi, An đây !” = không nhúc nhích gì cả. Tôi lại nói: “Piô ơi, Valéry đây!” Tôi thấy ngón tay hơi nhúc nhích. Mừng quá! Tôi nói tiếp: “ANH yên tâm đi! anh em có mặt đây nhiều lắm, thăm Vous

đây!" Cả hai bàn tay nhúc nhích... Tôi nói tiếp, "Đức Tổng Hòa đã điện thoại hỏi thăm và chúc lành cho ANH đó!" = Đến đây, cả thân người Frère Piô rung động rất mạnh, rung mạnh đến độ hai ống dẫn serum bung ra... Cô y tá chạy vào... Tôi hơi sợ. Khoảng 1 phút sau, mọi sự êm dịu lại. Và kể từ lúc đó, nằm yên luôn cho đến khi tắt thở hơn 1 tuần sau...Tôi có đến dự lễ tang và chia sẻ với cộng đoàn dân Chúa vài câu về người ANH đáng kính. Piô, RIP!

Tôi nghĩ rằng khi tôi nhắc đến tên Đức Cha Hòa (Nghĩa tử Dòng LASAN) là vị phong chức thánh linh mục cho Frère Piô Đông ngay sau biến cố 30/4/1975, Frère Piô thật xúc động khi được biết, nghe Vị Chăn Chiên nhân lành tại địa phận Nha Trang – cách xa ngàn dặm – điện thoại an ủi vỗ về...

Ôi quý trọng làm sao TÌNH NGƯỜI, TÌNH VỊ CHĂN CHIÊN đối với chiên con đang gặp nạn...



=== NẾU, phải lại chữ nếu!, NẾU giữa con người và con người với nhau mà TÌNH NGƯỜI ngày càng phát triển tốt đẹp như vậy thì... tốt biết mấy!

* Làm gì còn cảnh chiến tranh gây chết chóc và tan thương cho nhau?

* Làm gì còn cảnh đả áp, bóc lột, làm hại nhau?

* Làm gì còn cảnh “thi đua” sản xuất khí tài giết nhau, viện có là

MUỐN CÓ HÒA BÌNH PHẢI CHUẨN BỊ CHIẾN TRANH?

Sống đúng, sống thực ý nghĩa của tuần II mùa Vọng = HÒA BÌNH – Thanh Bình,
AN VUI HẠNH PHÚC ... quý trọng biết bao!

Chúa Giêsu ngự trị lòng ta!